

FRAMLEGG TIL DIKT OG VERS

i dødsannonse og på sløyfer

1	Akk en plass er tom! Hvor vi ser oss om, luften synes enn å gjemme klangen av den kjære stemme; Gjenlyd av små trinn går til sjelen inn.	15	Du gikk fra oss så alt for fort, følte ennå du hadde så mye ugjort. Du var oss alle så inderlig kjær, du gav oss så mye, du stod oss så nær. Du kjempet så tappert – sykdom til tross, du gav aldri opp håpet – du trøstet oss.
2	Alltid andres ve og vel, aldri sparte du deg selv. En inderlig takk fra dine kjære. Din godhet og omsorg vi i minnet vil bære.	16	Du har stridt i mange dage, nu vil hvilen søtt deg smake.
3	Alltid kjærlig, god og mild (snill), aldri vi deg glemme vil.	17	Du led, du stred, du seier vant, og hvile du hos Jesus fant.
4	Bedre lodd ei finnes kan, enn hvile trygt i Jesu favn.	18	Du sovnet så freidig da reisen var slutt. Den evige hvilen er kommet.
5	De trette lemmer har lagt seg til hvile, de flittige hender har lagt seg til ro. Nå er du hjemme hos Jesus for evig, bedre enn der kan du ikke bo.	19	Vår takk, kjære mor (far) for alt du har gitt, for alt du har ofret, for alt du har slitt. Vår trøst er gode minner om en enestående mor (far).
6	Den beste i verden du var kjære far. Nå reiser du fra oss, kun minner vi har. Men du gav oss minner, de beste på jord. Du slet for oss alle, en barneflokk stor. Nå har du fått hvile, vi unner deg det. Men, savnet er stort, kjære, hvil i fred.	20	For håndtrykk, smil og gode ord vi takker deg, vår kjære bror.
7	Den største glede en kan ha, det er å gjøre andre glad.	21	Du sovnet stå stille da reisen var slutt. Fra alt som deg plaget, nå hviler du ut.
8	Det kom en dag en stille vind, den strøk så ømt ditt trette kinn.	22	Du var oss alle så kjær, derfor så tung å miste.
9	Liksom et lys blåses ut – din arbeidsdag er nå tatt slutt.	23	Du var så vond å miste. Du var så god å ha. Men alle gode minner, kan ingen fra oss ta.
10	Det led mot aften, din sol gikk ned. Din smerte stilnet, og du fikk fred.	24	Du vil alltid det gode vinne, Gud velsigne ditt minne.
11	Ditt hjerte som banket så hardt for oss alle ditt øye som lyste av godhet og varme har stanset og sluknet til sorg for oss hjemme men hva du har vært vil vi aldri glemme.	25	Døden kom så barskt og brått, og førte deg så hastig bort.
12	Ditt lange liv er slutt, hos Jesus får du hvile ut.	26	Døden skiller venn fra venn, sist møtes vi igjen.
13	Ditt liv du alltid bygget på kjærlighetens grunn. Du tenkte først på andre helt til siste stund.	27	"Eg er oppstoda og livet. Den som trur på meg skal leva om han så døyr" Johs.11.25
14	Du forlater jordens møye, for å hvile i det høye.	28	Ei blomster, ei tårer, kan takke deg mor (far), for alt hva du var for oss her på jord. Et eksempel på godhet du har oss fått lære, og derfor ditt minne vi alltid vil ære.

- 29 Ei blomster, ei tårer, kan takke deg mor (far) – for alt hva du var, for strevet du bar. Sille du bar din plage, ingen hørte deg klage. Du var for oss så tung å miste – taper du var til det siste.
- 30 Elsket i livet, savnet i døden, evig for deg skinner morgenrøden.
- 31 Gode venn som vandret fra oss. Takk, ja takk for alt du gav oss. Minnets verden lys og fager, stråler mot oss alle dager.
- 32 Hjertet som banket for andre, for alltid har stilnet av. To flittige hender er foldet som aldri tok, men gav.
- 33 Godt å fa kvile når kreftene dovner, trøytt etter årelangt arbeid og slit. Trygt i den evige kvile fa sovne. Ha takk frå oss alle. Kvil i fred.
- 34 Hva du led det ingen kjenner stille selv du smerten bar smilte dog blant dine venner takk for alt du for oss var.
- 35 Ha takk for alle gode minner takk for all den hjelp du gav takk for gode ord som skinner om du legges i din grav.
- 36 Ha takk for du vernet og stelte så vel, ha takk for alt.
- 37 Hvil nå, vår kjære. Døden du valgte. Grensen var nådd.
- 38 Ha takk for hvert smil du gav, og hver en bønn du bad.
- 39 Høyt er du elsket, dypt er du savnet.
- 40 Han skal tørke hver tåre av deres øyne, og døden skal ikke mer være til. Ap. 21.4.
- 41 Høyt var du elsket, dypt blir du savnet.
- 42 Herre senk din fred. over hans hvilested.
- 43 I hjertet vårt vi deg vil minnes, få som far i verden finnes.
- 44 Herrens fred du hilses med, hvil hos Gud og hvil i fred.
- 45 I natt kom far for å hente sin brud, tok mor sin hånd og sammen vandret de hjem til sin Gud.
- 46 Hvil i fred.
- 47 Herrens miskunnhet varer fra slekt til slekt. Luk. 1.50.
- 48 Elsket og savnet. Hvil i fred.
- 49 En bedre plass du fikk da du til Jesus gikk.
- 50 En liten engel til oss kom, hilste blott og vendte om.
- 51 For oss du kjempet for oss du stred for oss du gråt for oss du led det er vel ingen som riktig vet hva du har øst ut av kjærlighet og vi står tilbake med takk i våre sinn mens du vandret stille til hvilen inn.
- 52 En siste hilsen vi deg sender med takk for alt som du oss gav og folder her våre hender vår kjære far ved din grav.
- 53 For oss har du strevet med omsorg og møye nå hviler du trygt hos din Gud i det høye.
- 54 Et hjerte kan slå, et hjerte kan briste. En venn kan man ha, en venn kan man miste. Men i våre hjerter er du gjemt. For en som deg blir aldri glemt.
- 55 Et strevsomt liv har ebbet ut en flittig hånd er dovet din arbeidsdag har nu tatt slutt ditt gode hjerte sovnet.
- 56 Et strevsomt liv har tatt slutt, en flittig hånd har dovet. Et mildt og kjærlig blick gått ut, et gavmildt menneske sovnet.
- 57 Fra ditt liv så lett vi finner. gode, rike, vakre minner.
- 58 Fra livet til døden er veien så kort, vi kan ikke fatte at du er gått bort.

- 59 Fritt suser trærne rundt hjemmet du elsket. Farvel nikker blomstene du vernet så tro. Takk kvitrer fuglene som dagen deg hilset. Stilt hvisker vinden: "sov i ro".
- 60 Farvel vinker trærne til deg takk for alt nikker blommene som du elsket så høyt og ønsker deg lykke på din siste reise
- 61 Frå livet til døden er vegen så kort, me kan ikkje fatte at du har gått bort.
- 62 Gjennom sorgens tåke skinner en vakker krans av gode minner. Glad du mottok dødens bud, smilende imot din Gud.
- 63 Stille suser trærne rundt hjemmet du elsket farvel nikker blomstene du vernet så tro. takk kvitrer fuglene du vår så glad i mildt hvisker vinden; "sov nå i ro".
- 64 Stille suser trærne din smerte er borte farvel nikker blomstene du vernet så tro takk kvitrer fuglene du var så glad i mildt visker vinden "sov i ro".
- 65 Stilt susar vinden om fjella du elska Takk, nikka blomane du verna så tru Farvel, kvitrar fuglane du var så glad i Mildt kviskar vinden: "sov i ro".
- 66 Stilt suser vinden om hjemmet du elsket. Takk, nikker blomstene du vernet så tro. Farvel, kvitrer fuglene du var så glad i. Mildt hvisker vinden: "Sov i ro".
- 67 Så korn dagen, og siste timen, livets vei til ende var. Takk for dager, takk for minner. Takk for alt du for oss var.
- 68 Så la oss møtes på den andre siden hvor alt er vel og ingen skilles mer da skal vi glemme sorgen, glemme tiden som såret oss på jord mens vi var der.
- 69 Så lukker vi deg i våre hjerter inn, og gjemmer deg innerst inne. Der skal du fredfullt bo i våre sinn som et kjærte og dyrebart minne.
- 70 Så renn til sist ein evig dag - som ikkje solfall kjenner. Då far me leva selt i lag - på lyse himmelstrender.
- 71 Så tomt og stille det blir her hjemme når den man elsket forlatt oss har ei mere høre din kjære stemme takk for alt du for oss var.
- 72 Så vare dei klokker ringjer, eit hjarta held opp å slå. Dei ringjer, min ven. til den store ferd, som ingen kjem heimatt frå. Så milde dei klokker ringjer, det er liksom englar sviv, dei ringjer min ven frå dødens land inn til det evige liv.
- 73 Sårt er savnet.
- 74 Strevsom og god har du vært hele livet. Stille og taus ifra oss (meg) du går. En inderlig takk for kva du har gitt oss (meg) i gjennom så mange og trofaste år.
- 75 Størst av alt er kjærilgheten.
- 76 Takk du mor for strevet, for varmen du gav oss i ord. Takk for du iblant oss fikk levet, så lenge her på denne jord. Takk for alt du for oss var, takk for lyse, gode minner. Kjærlig trygghet du oss gav, ingen slik på jord vi finner.
- 78 Takk for alle fine minne må dei i vår kvardag skine. Takk for kjærleiken du viste,- alle dagar til den siste.
- 79 Takk for alle gode minner, takk for hva du var og gav. Snart i himmelen vi møtes, hvor hver tåre tørres av.
- 80 Takk for alle gode minner, takk for all den hjelp du gav. Takk for gode ord som skinner, om du legges i din grav. Herrens fred du hilses med. Hvil hos Gud og hvil i fred.
- 81 Takk for alt du gav oss mor (far), uten selv kreve. Som du levde her på jord, ønsker vi å leve. Du er dypt i hjertet gjemt og blir aldri glemt.
- 82 Takk for alt du var, alltid den kjærlige far.
- 83 Takk for din godhet, du var oss så kjær. I minnet du alltid vil være oss nær.

- 84 Takk for den tid vi var sammen her nede, takk for alt solskinn du gav. Takk for ditt smil og din glede. Farvel - Guds fred i din grav.
- 85 Takk for din kjærlige omsorg for oss alle.
- 86 Takk for alle gode minner.
- 87 Takk for ditt lyse sinn, til du gikk i døden inn.
- 88 Takk for alle lyse minner, som sol de gjennom sorgen skinner.
- 89 Takk for hvert et vennlig ord, som du talte her på jord.
- 90 Takk for alle våre dager og stunder så rike var. Takk for minnekransens kjeder som så vakre blomster har.
- 91 Takk for hvert et øyeblikk. du her nede iblant oss gikk.
- 92 Takk for alt du for meg var. Takk, når vi nå avskjed tar.
- 93 Takk for smil og gode minner, som sol gjennom sorgen skinner.
- 94 Takk for alt du for oss var, kjærlig venn og far.
- 95 Takk vår kjære, i minnene vil du leve for alltid.
- 96 I sorg ved din bære vi sammen står og takker for alt gjennom mange år dypt i hjertet vi minnene gjemmer og deg kjære vi aldri glemmer.
- 97 Livets sol er gått ned, sov nu søtt og hvil i fred.
- 98 Min hjelp kommer fra Herren. Himmelens og jordens skaper. Salme 121.
- 99 "Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør." Johs. 11.25
- 100 Min livslykke ble så kort, da du så hastig ble revet bort.
- 101 Minnes deg i all vår tid, du var kjærlig, god og blid.
- 102 Jesus sier: Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Joh. 11.25.
- 103 Minnet om det du var, en skatt vi alltid har.
- 104 Jesus sier: Jeg er veien, sannheten og livet. Joh. 11.6
- 105 Kjær du for oss alle var - nå vi deg i himlen har.
- 106 Mor kjære mor, ha takk for alt. Takk for hver dag vi var sammen. Du var vår tilflukt når det gjaldt - både i sorg og i gammen. Klokkene kaller deg så mildt, nå kan du sovne godt og stilt.
- 107 Takk for hver dag vi var sammen.
- 108 La dine hender få hvile, legg dem til ro i ditt fang. De strevet hver dag og hver time, de trenger å hvile engang.
- 109 Mot sykdom og smerte du kjempet og led. Vi savner deg sårt, men unner deg fred.
- 110 La nå kransen på din kiste tolke vårt farvel, det siste.
- 111 Livet du har levd langt og lenge du hviler nå med den trygghet og omsorg du gav i tankene våre du alltid vil være.
- 112 Sårt er savnet.
- 113 No har du lagt di våronn ned, stunda til den siste fred. Hjø Gud er det godt å kvelde.
- 114 Nu du søtt og stille sover, la så jorden dekke over.
- 115 Nyss vandret du blant oss her, vi alle hadde deg så kjær.
- 116 Nå er du fri fra sorg og smerte - nå hviler du ved Jesu hjerte.
- 117 Snill og god du var til det siste, derfor så inderlig tung å miste.
- 118 Nå er plassen tom, hvor du gikk og kom.

- 119 So er den venen ikkje mist, som sovnar inn i Jesus Krist.
- 120 Nå har du kjempet ut, og hviler hjemme hos din Gud.
- 121 Solen skinte en liten stund, alt var lek i livets lund.
- 122 Når dere kommer etter, hvisket kvinnen da skal jeg vente i den svimle svingen bak havet og bak himmelen og vinden der skal vi være evige og ingen
- 123 Som blomane utanfor veggen var din ungdomsdraum – no er det stille .
- 124 Sov godt ,du kjære. Ha takk for alt du har gjort. Vi skal i hjertet bære ditt minne rikt og stort.
- 125 Om ditt liv ble kort du lykke oss gav vi minnes med savn for det du var for meg som mann og for oss som far.
- 126 Stille du led, Hvil nå i fred.
- 127 Om vi lever, så lever vi for Herren og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, så hører vi Herren til. Rom. 148.
- 128 Stille du levde, stille du døde. Stolen er tom. stuen er øde.
- 129 Ord som klart kan uttrykke din grenseløse godhet er ikke oppfunnet.
- 130 Stille du vandret tålmodig du led nå er du hjemme hos Jesus i fred.
- 131 Stille lukket du ditt øye, i fra sorg og savn og møye.
- 132 Salige er de døde som dør i Herren. Ap. 14.R.
- 133 Salige er de som sørger, for de skal trøstes. Maff. 5.4.
- 134 Tidlig brast ditt bilde øye - ung du sank i graven ned, da Gud Fader i det høye, kalte deg til evig fred.
- 135 Trett av dage, mett av år, hvile du hos Herren får.
- 136 Vi ville så gjerne få ha deg i blant oss, men slutten er nådd på den jordiske vei. Godhet og glede du gav oss bestandig. En inderlig takk fra oss alle til deg.
- 137 Tom er plassen i heimen nå. Veien videre blir tung å gå. Takk, kjære (navn) for år som har gått Takk kjære, for alt vi har fått.
- 138 Vår siste takk vi bringer til deg på denne dag, når kirkens klokker ringer det siste hårde slag. Vårt største ønske er at vi alle kunne møtes der, hvor all sorg og smerte for evig borte er.
- 139 Tåren. den er bitter - sorgen, den er stor, men minnene er vakre, som i våre hjerter bor.
- 140 Våre tanker tilbake går, den gang vi var små av år. Vi gode minner om deg har. vår kjære far.
- 141 Vi glemmer deg aldri
- 142 Vi takker for minner - så rike vi har, og ønsker deg hvile og fred, kjære far. (i din grav)
- 143 Å leve er å samle opp perler på en tråd. En for de lyse minner, en annen for de grå. Hver enkelt har sitt perlebånd med dyrebare minner. For minner hver evig selv om livet selv forsvinner.
- 144 Vi unner deg hvilen, men savner deg sårt.
- 145 Vi unner deg mor den søvn du har fått og sender mot himlen vår takk.
- 146 Du gav deg selv i stort og smått og nå kjære mor sov godt.
- 147 Vi vil savne deg!
- 148 Vi unner deg hvilen, men savner deg så. Takk for all kjærlighet du lot oss få.
- 149 Godt å få kvile når kreftene dovner, trøyt etter årelangt arbeid og slit. Trygt i den evige kvile få sovne, ha takk frå oss alle, Kvil i fred.

- 150 Takk for alle fine minne, må dei i
vår kvardag skine. Takk for
kjærleiken du viste, alle dagar til
den siste.
- 151 Du gjekk frå oss så alt for fort,
følte enno du hadde så mykje
ugjort. Du var oss så inderleg kjær,
du gav oss så mykje, du sto oss så
nær. Du kjempa så tappert –
sjukdom til tross, du gav aldri opp
håpet – du trøysta oss alle.
- 152 Eit hjarte kan slå, eit hjarte kan
briste. Ein ven kan ein ha, ein ven
kan ein miste. Men i mitt hjarte er
du gjøymd. For ein som deg vert
aldri gløymd.
- 153 Hvil i fred, din strid er endt. Minnet
ditt blir aldri glemt.
- 154 Det lyser kje lenger i glaset ditt no,
veiken har brunne ned.
- 155 Gode ven som vandrar frå oss.
Takk, ja, takk for alt du gav oss.